

[Nørskov.]

Medens jeg altsaa finder det absolut rigtigt, at Loven tager Sigte paa alle Skove og Plantager, er jeg meget betænkelig ved den anden Bestemmelse i samme Paragraf, hvorved man udvider det Tidsrum, i hvilket en ny Ejer ikke maa hugge i Skoven ud over, hvad der medgaar til Ejendommens Forbrug, fra 10 til 15 Aar. Jeg tror ikke, at denne Udvidelse er nødvendig for Skovenes Bevarelse, og jeg frygter for, at Bestemmelsen vil møde Modstand fra Skovejernes Side, idet de utvivlsomt vil se den som et Indgreb i deres Rettigheder. Derfor vil vi fra vor Side foreslaa, at man bliver ved den gamle Regel, de 10 Aar, som nu har været gældende gennem ca. 130 Aar, og som har virket godt og tilfredsstillende.

§ 18 omhandler Græsningsretten i Skovene. Det er sikkert en Bestemmelse, som nøje maa overvejes, idet mange skovbrugskyndige er af den Opfattelse, at det er farligt at aabne Skovene for Græsning af Køer og Ungkvæg, fordi saadan Græsning sikkert ikke kan finde Sted, uden at Kvæget gør Skade, bl. a. ved at nedtrampe de unge og smaa Planter, og fra mange Sider betragtes derfor denne Bestemmelse som et Tilbagekridt. Der er ganske vist taget det Forbehold, at Græsningen kun kan finde Sted, for saa vidt det kan ske uden Skade for Skoven, men det er sikkert ikke saa let at føre et saadant ret vidtgaaende Tilsyn, saa det var maaske bedst at blive ved den gamle Bestemmelse, som jo har virket godt, men Spørgsmaalet kan naturligvis nærmere overvejes i det kommende Udvalg.

I § 21 er aabnet Adgang til Oprettelse af Skovlag i Analogi med Digelag og Pumpe-lag og i alt væsentligt efter lignende Regler. Det siges i Bemærkningerne, at denne Paragrafs Fremkomst skyldes Iagttagelser, som Udvalget har gjort paa en Rejse, og at saadanne Skovlag sikkert kan faa Betydning særlig i Sønderjylland, hvor Skovene ofte er delt i ganske smalle, meget lange Strimler. Vi gjorde mange interessante Iagttagelser paa vor Rejse, og jeg mener ogsaa, at hvad der her foreslaas, er et Forsøg værd. Kunde man herved forbedre disse smaa Skoves Drift, er der jo vundet en Del.

§ 22 omhandler Tilsynet med Skovene. Paa dette Omraade gjorde vi ogsaa Erfaringer paa vor Rejse, idet det blev os

klart, hvor meget det betyder for en god og rationel Skovdrift, at de tilsynsførende ikke alene er dygtige Forstmænd, men ogsaa har Evne og Vilje til at give Raad og Vejledning, kort sagt: forstaar at komme i Kontakt med Skovejerne.

Hvor der hersker et godt Forhold mellem den tilsynsførende og Skovejerne, vil man praktisk talt altid finde Skovene velplejede og i god Tilstand. Derfor har det meget at betyde for vore Skoves Udvikling, at de rette Mænd vælges til disse Poster.

Blandt de Henvendelser, som i Fjor blev tilstillet Udvalget, var der en fra Det danske Hedeselskab angaaende Tilsynsbestemmelsen. Hedeselskabet henstillede indtrængende, at der indføjedes en Bestemmelse omtrent saalydende: For de gennem Hedeselskabet oprettede Plantager kan Landbrugsministeriet udnævne Lederen af Hedeselskabets Plantningsafdeling som tilsynsførende. Idet jeg henviser til Hedeselskabets udførlige Redegørelse for dette Ønskes Berettigelse og til mine Udtalelser her i Tinget under det tidligere Forslags Behandling, skal jeg pege paa, at paa Udvalgets Rejse i Sommer fik vi sikkert alle et levende Indtryk af, hvor berettiget og nødvendigt Hedeselskabets Ønske var, idet vi bl. a. besaa en Plantage i Sydjylland, som i sin Tid var gledet ud af Selskabets Tilsyn og nu var meget misrøgtet. Jeg haaber derfor, at dette Ønske maa kunne imødekommes, da det er af største Betydning for Hedeselskabets mange Plantager.

Paa mit Partis Vegne krævede jeg i Fjor, at Hedeselskabet skulde repræsenteres i Skovnævnet, hvilket Krav jeg tror, alle maa indrømme er berettiget, thi af de Oplysninger, som blev givet paa den store Skov- og Jagtudstilling i Forum i Efteraaret, fremgik det, at Hedeselskabets Plantager udgør ca. 87 810 ha af Danmarks samlede Skovareal, som vel kan anslaaes til ca. 370.000 ha. Dette berettigede Ønske er altsaa imødekommet, ligesom det foreslaas, at Skovnævnet faar en alsidigere Sammensætning end efter det tidligere Forslag. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt af den Grund, at Skovnævnet jo faar en meget vigtig og betydningsfuld Opgave, idet det ikke blot skal beskæftige sig med Spørgsmaal af teknisk Art, men ogsaa med privat-økonomiske og retlige Forhold, f. Eks. Vedtægter for